

Voorziening Delftse Hout
(horeca en reddingsbrigade)
Natuurwaardenonderzoek

Inhoud

1. Inleiding
 - 1.1. Aanleiding en doel
 - 1.2. Onderzoeksmethode
2. Ontwikkelingen plangebied en omgeving
 - 2.1 Plangebied
 - 2.2 Kenmerk plan
3. Natuurwetgeving
 - 3.1. Flora en faunawet
 - 3.2. Gemeentelijk beleid
4. Huidige natuurwaarden
 - 4.1. Flora en vegetatie
 - 4.2. Vissen
 - 4.3. Amfibieën
 - 4.4. Vleermuizen
 - 4.5. Grondgebonden zoogdieren
 - 4.6. Vogels
5. Effecten ingreep
 - 5.1. Effecten op beschermd gebied
 - 5.2. Effecten op beschermde soorten
 - 5.2.1. Flora
 - 5.2.2. Vissen
 - 5.2.3. Amfibieën
 - 5.2.4. Kleine zoogdieren
 - 5.2.5. Vleermuizen
 - 5.2.6. Vogels
 - 5.2.7. Overige effecten
6. Conclusies en aanbevelingen

1. Inleiding

1.1 aanleiding en doel

De gemeente Delft wil in het bestemmingsplan Delft Oost de bestemming horeca inclusief voorzieningen voor de reddingsbrigade mogelijk maken langs de noordzijde van de Grote Plas in het recreatiegebied de Delftse Hout.

De bestemming horeca is gepland aan de noordzijde van de Grote plas. Voor deze ontwikkeling moet een onderzoek worden uitgevoerd naar de effecten van het voorgenomen plan op beschermde natuurwaarden op de locatie en de externe werking van de ontwikkeling op de directe omgeving. De toetsing moet uitsluitsel geven of er vanuit het oogpunt van de wetgeving belemmeringen zijn voor de vaststelling van het bestemmingsplan Delft-Oost .

De quick scan betreft een beoordeling van de huidige aanwezigheid van beschermde soorten planten en dieren in het plangebied en de directe omgeving en de te verwachten effecten van de voorgenomen ingreep op beschermde soorten en gebieden. De quick scan vindt plaats op grond van bronnenonderzoek.

1.2 Onderzoeksmethode

Bronnenonderzoek

Het bronnenonderzoek gaat uit van bestaande en beschikbare gegevens die reeds eerder in het kader van bestemmingsplan Delft-Oost, het project "uitbreiding camping Delftse Hout" . Tevens is gebruik gemaakt van een onderzoek dat is uitgevoerd naar het voorkomen van vleermuizen in Delft in de periode 2006 tot en met 2008 en 2012. Daarnaast zijn gegevens verwerkt die afkomstig zijn van Vogelwacht Delft en omstreken en de Initiatiefgroep beheer Delft en van natuur- en milieuverenigingen in het kader van monitoringprojecten Boeren voor Natuur.

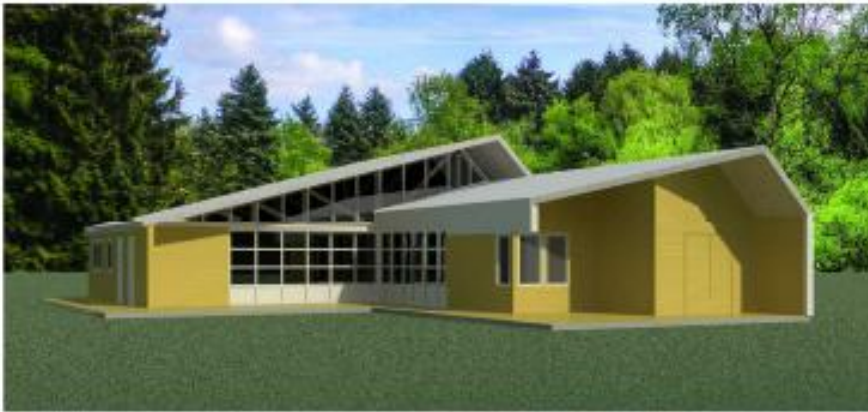
2. Ontwikkelingen plangebied en omgeving

2.1. Plangebied

Het Delftse Hout is een natuur- en recreatiegebied met een herkenbare zonering. Aan de noordzijde bij de Brasserskade liggen sportvelden en een oud park “de Hertenkamp” met veel oude bomen, bosplantsoen en kruidige vegetatie. Hieraan grenzend ligt een natuurstrook “de Tweemolentjesvaart” dat gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van veel orchideeën. Aan de zuidzijde ligt een ecologisch weidegebied waar een pilot loopt, gericht op een natuurgerichte bedrijfsvoering. Hiertussen ligt een intensiever natuur-recreatiegebied met recreatieplas en een strand, speelweiden en aan de randen parkeerplaatsen en ontsluitingswegen.

2.2 Kenmerk plan

In het bestemmingsplan wordt horeca mogelijk gemaakt ter vervanging van een kiosk. Eveneens zal de reddingsbrigade in dit gebouw gehuisvest worden.

Impressie van het gebouw

3. Natuurwetgeving

In dit hoofdstuk wordt in het kort het wettelijk kader en de toepassing op ruimtelijke ingrepen en beheer beschreven. Het geeft weer hoe de wettelijke toetsingskaders worden gehanteerd bij het opstellen van ecologische beoordelingen.

De bescherming van natuur in Nederland is vastgelegd in Europese en nationale wet- en regelgeving, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen soortbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is verankerd in de Flora en faunawet, de gebiedsbescherming in de natuurbeschermingswet. Daarnaast kent de gemeente Delft een eigen beleid op het vlak van natuur en ecologie, als vastgelegd in de nota Groen 2012-2020. Dit plan vormt een integraal onderdeel van het gemeentelijke beleid. Inrichtingsvoorstellen worden door de gemeente getoetst aan dit beleid en geldende wetgeving.

3.1 Flora en faunawet

Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden en beschermen van in het wild voorkomende plant- en diersoorten. De Flora- en faunawet kent zowel een zorgplicht als verbodsbepalingen. De zorgplicht geldt te allen tijde voor alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving. De verbodsbepalingen zijn gebaseerd op het nee, tenzij principe. Dat betekent dat alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten in principe verboden zijn.

Op grond van de Flora- en faunawet is het verboden “nesten, hopen of andere voortplantings of vaste rust- of verblijfplaatsen van dieren behorende tot een beschermde inheemse soort te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren (art. 11, Flora en faunawet). Ook is het verboden “dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, opzettelijk te verontrusten (art. 10, Flora en faunawet). Tenslotte is het verboden om planten, behorende tot een beschermde plantensoort, te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (art. 8, Flora en faunawet). Als er sprake is van een aantasting, is het uitvoeren van een dergelijke activiteit alleen toegestaan met een ontheffing of (per 1 oktober 2010) met een verklaring van geen bedenkingen van het ministerie van ELI. Voor een groot aantal beschermde soorten geldt echter sinds 23 februari 2005 een vrijstelling. Voor alle soorten geldt echter een algemene zorgplicht.

Voordat kan worden gestart met eventueel versturende werkzaamheden geeft de wet aan dat de volgende handelingen moeten worden doorlopen:

- bepaling van de waarde ter plaatse van de beoogde locatie van de horecagelegenheid voor (beschermde) plant- en diersoorten;
 - bepaling van de directe en indirecte effecten van voorgenomen planologische vastlegging op die soorten en hun leefgebieden;
 - bepaling van de mogelijkheden om rekening te houden met die soorten en leefgebieden; naarmate er beter rekening kan worden gehouden met deze leefgebieden zal het uiteindelijke effect geringer zijn. De maatregelen die het effect verkleinen worden mitigerende maatregelen genoemd.
- Eventueel een vervolg traject wanneer mitigerende maatregelen onvoldoende blijken te zijn. Onderdeel hiervan kan uitwerking zijn van compenserende maatregelen.

Voor de mogelijkheid van het verlenen van de ontheffing wordt sinds 23 februari 2005 onderscheid gemaakt tussen drie categorieën beschermde soorten;

Tabel 3 soorten. Dit zijn extra beschermde soorten als aangemerkt als habitatrictlijnsoorten en de zwaardere categorieën van de rode lijsten

Tabel 2 soorten. Deze soorten vormen een tussencategorie. Hiervoor geldt een vrijstelling wanneer wordt gehandeld volgens een goedgekeurde gedragscode. In andere gevallen moet voor deze soorten een ontheffing worden aangevraagd.

Tabel 1 soorten. Dit zijn de meest algemene, niet bedreigde diersoorten. Voor deze soorten geldt een vrijstellingsregeling en de algemene zorgplicht.

Voor tabel 3 soorten, de extra beschermde soorten, kan alleen ontheffing voor ruimtelijke ontwikkelingen worden verleend indien aan alle drie de volgende criteria wordt voldaan:

-er bestaat geen andere bevredigende oplossing: dat betekent dat er alternatieven (zowel voor locatie als voorgenomen ruimtelijke ingreep) onderzocht moeten worden voor de in het geding zijnde activiteit of voor de ontwikkeling

-er is sprake van belangen, vermeld in art. 75. lid 4 sub a of genoemd in art 2 van Vrijstellingsbesluit. Een essentiële ontheffinggrond voor een ruimtelijk project of plan komt naar voren in art. 2 van het Vrijstellingsbesluit. Ontheffing kan worden verleend in dien er sprake is van dwingende reden van groot openbaar belang, met inbegrip van sociale en economische aard, en voor het milieu wezenlijk gunstige effecten”.

-er wordt geen afbreuk gedaan aan de gunstige instandhouding van de soort.

Indien de gunstige staat van de betrokken soort(en) in het geding komt, dienen maatregelen te worden genomen om de instandhouding te garanderen. Dat kan door compenserende, maar ook mitigerende maatregelen te nemen. Of en welke compenserende en/of mitigerende maatregelen nodig zijn, kan de minister van ELI in de voorschriften bij de ontheffing of (na inwerkingtreding van de wabo) de verklaring van bedenkingen aangeven. Compensatie van schade aan biotopen van soorten die zijn vermeld in bijlage 1 van de Vogelrichtlijn of bijlage IV van de Habitatrichtlijn moet worden uitgevoerd voordat kan worden gestart met de ruimtelijke ontwikkeling.

Voor de algemeen voorkomende soorten als opgenomen in tabel 1 geldt een vrijstelling.

Voor tabel 2 soorten, de groep met overig beschermde soorten, kan door LNV ontheffing worden verleend als geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Indien gunstige instandhouding van de soort wel in het geding komt, dienen mitigerende en/of compenserende maatregelen getroffen te worden.

Voor initiatiefnemers die individueel of gezamenlijk beschikken over een door de ministerie van ELI goedgekeurde gedragscode die aangeeft op welke wijze rekening wordt gehouden met beschermde soorten geldt voor deze soorten eveneens een vrijstelling. De gemeente Delft beschikt niet over een gedragscode.

Vogels

Vogels nemen in de Flora en faunawet een bijzonder positie in. Voor broedende vogels kan geen ontheffing worden verleend van artikel 10 (in het algemeen de periode tussen maart en september)

Rode lijstsoorten

De rode lijsten hebben geen wettelijke status. Soorten die op de rode lijst zijn geplaatst, zijn niet per definitie ook beschermd. De bescherming geldt alleen als ze ook in de Flora en faunawet zijn opgenomen.

3.2 Gemeentelijk beleid

De “Groennota 2012-2020” is gericht om een groene, attractieve en duurzaam woon- en leefmilieu te creëren waarin – bewoners, ondernemers en bezoekers zich prettig voelen, elkaar kunnen ontmoeten en zichzelf kunnen ontplooiën; - waarin flora en fauna kansen krijgen om tot volle wasdom te komen; - waarin groen en water een positieve bijdrage leveren aan klimaatadaptatie en omgevingskwaliteit; - en waarin alle waarden van groen in de besluitvorming worden meegenomen.

Het groene raamwerk bestaat uit vlakken, lijnen en punten. Hierin worden de waarden van groen benaderd vanuit vijf perspectieven, die worden ingezet als instrument om alle waarden van groen in projecten, plannen en beheer tot hun recht te laten komen. De vijf perspectieven zijn:

1. Groen Delft in ruimtelijk perspectief gericht op de karakterisering van de stad en cultuurhistorische waarden;
2. Groen Delft in sociaal perspectief, gericht op recreatie, cultuur, educatie, esthetiek, participatie, maatschappelijk draagvlak en educatie.

3. Groen Delft ecologisch perspectief, gericht op bomen, biodiversiteit, gebieden en verbindingen, duurzaamheid, maatschappelijk draagvlak en educatie;
4. Groen Delft in fysisch perspectief, gericht op luchtkwaliteit, waterhuishouding, windkanalen, geluidswering, klimaatadaptatie en energie; en
5. Groen Delft in economisch perspectief, gericht op ecosysteemdiensten, gezondheid, veiligheid, gunstig vestigingsklimaat en baten van groen.

Het Delftse Hout en daarmee ook het plangebied is aangemerkt als kerngebieden binnen de ecologische structuur van Delft. Via de zones langs Korftlaan en Tweemolentjeskade wordt een verbinding nagestreefd tussen het Delftse Hout en enkele binnenstedelijke groengebieden. Voor de ambities ten aanzien van natuurwaarden geldt het creëren van natte en droge natuur met een hoge biodiversiteit. Dit kan o.a. door het vergroten van leefgebieden, het aanpassen van beplanting, het verbeteren van de waterkwaliteit en het extensiveren van het beheer. De beoogde bestemming horeca ligt in het deelgebied met de bestemming recreatie.

Ontwikkelingen binnen het Delftse Hout zullen door de gemeente Delft worden beoordeeld op hun effect op de aangegeven natuurdoelen en waarden van groen. Het verlies aan “groen” zal moeten worden gecompenseerd. De vorm van compensatie wordt bepaald.

4. Huidige natuurwaarden.

In dit hoofdstuk is per soortgroep beschreven welke natuurwaarden voorkomen ter plaatse van de Grote Plas en de direct omgeving van de plas. De beschrijving is gebaseerd op rapportages ten behoeve van het bestemmingsplangebied Delft-Oost door stadsbureau natuur Rotterdam (2007), een specifiek onderzoek naar vleermuizen in Delft door de stichting vleermuisonderzoek Zuid-Holland (Mostert, 2009), en een specifiek onderzoek ten behoeve van de uitbreiding van een camping in de nabijheid van de Grote Plas door bureau Waardenburg (2005). Daarnaast zijn resultaten gebaseerd op gegevens van de Vogelwacht Delft en IND en van natuur- en milieuverenigingen in het kader van monitoringprojecten Boeren voor Natuur. Tevens is gebruik gemaakt van gegevens als opgenomen in de nationale databank flora en fauna (NDFF) van de Gegevens Autoriteit Natuur.

4.1 Flora en vegetatie

Binnen de Delftse Hout komen diverse beschermde planten voor: gele helmblom, steenbreekvaren, gevlekte orchis, rietorchis, Brede Wespenorchis, daslook en gulden sleutelbloem. Deze soorten komen niet voor op de beoogde planlocatie.

4.2 Vissen

In het plangebied Delft-Oost zijn 7 soorten vissen aangetroffen (tabel 1). Het betreft algemeen voorkomende soorten (bSR, 2007). De Kroeskarper is de enige Rode-lijst soort die is aangetroffen. Deze soort heeft de status kwetsbaar. Tevens is de kleine modderkruiper (*Cobitis taenia*) aangetoond is de sloot ten oosten van de kinderboerderij.

Tabel 1: Voorkomen van vissen (Waardenburg, 2005)

Nederlandse naam	wetenschappelijke naam
Tiendornige stekelbaars	<i>Pungitius pungitius</i>
Zeelt	<i>Tinca tinca</i>
Kroeskarper	<i>Carassius carassius</i>
Baars	<i>Perca fluviatilis</i>
Brasem	<i>Abramis brama</i>
Blankvoorn	<i>Rutilus rutilus</i>
Ruisvoorn	<i>Scardinius erythrophthalmus</i>

Uit de NDFF zijn de volgende soorten opgenomen:

Baars, Blankvoorn, Zeelt, Alver, Driedornige stekelbaars, Bittervoorn, Kleine modderkruiper, Pos, Snoekbaars, Giebel, Karper, Snoek, Tiendornige stekelbaars, Riviergrondel, Kolblei, Ruisvoorn, Graskarper, Paling, Kroeskarper, Vetje en Brasem. Deze bevinden zich niet binnen de aan te wijzen bestemming horeca.

4.3 Amfibieën

In het deelgebied Delft-Oost is een aantal soorten amfibieën aangetroffen. Het betreft uitsluitend algemeen voorkomende soorten: Gewone pad, Kleine watersalamander, Bruine kikker, Groene kikker, Bastaardkikker, Meerkikker. Streng beschermde soorten zijn niet vastgesteld. Het grote oppervlak aan landhabitat in de vorm van bosplantsoen en slootoevers inclusief verdiepte en uitgegraven watergangen zijn wel geschikt als leefgebied. In het voorjaar vindt jaarlijks op grote schaal verplaatsingen plaats van de gewone pad en andere amfibieën.

4.4 Vleermuizen

In het gebied zijn vijf soorten vleermuizen aangetroffen. De Gewone dwergvleermuis, Ruige dwergvleermuis, Laativlieger, Rosse vleermuis en Watervleermuis. Ook is de Meervleermuis (*Myotis dasycneme*) af en toe foeragerend waargenomen. Waarnemingen rond de Grote plas betreffen overwegend foeragerende dieren. Zie ook tabel 2 en figuur 3 Het gebied is – ook regionaal gezien – een belangrijk foerageergebied voor vleermuizen.

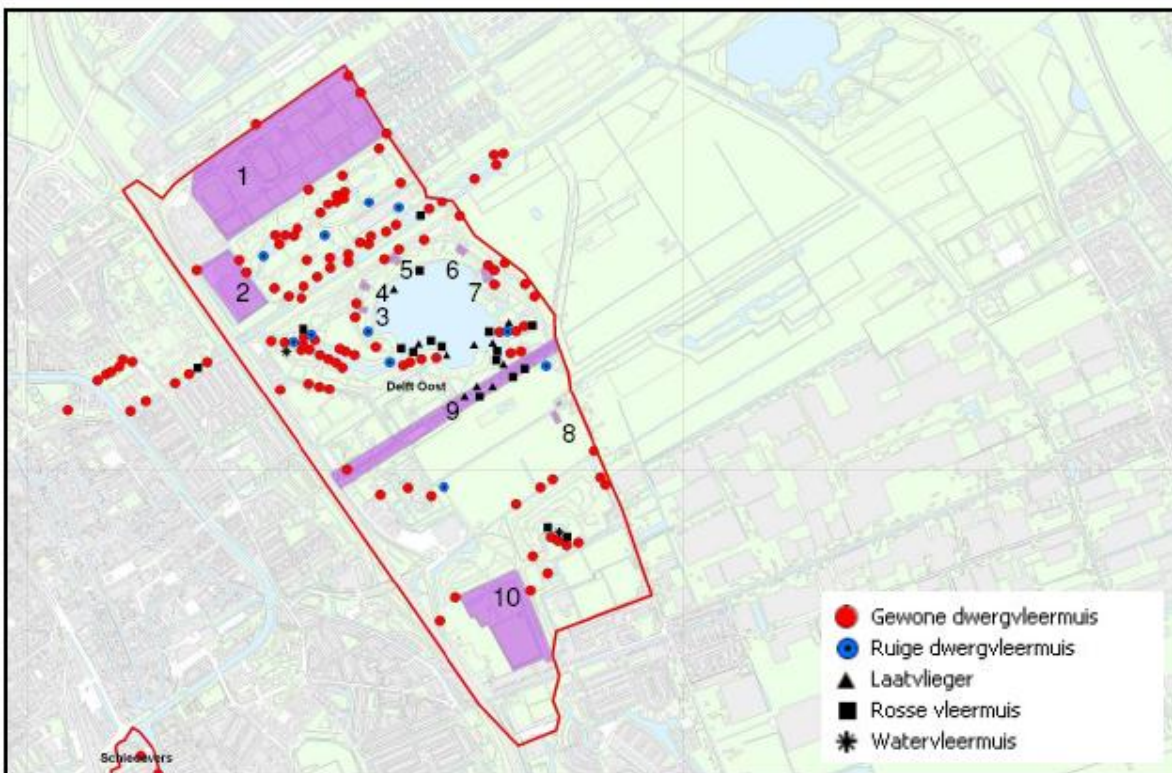
Tabel 2. Waarnemingen van vleermuizen in Delft (Waardenburg, 2005)

Nederlandse naam	wetenschappelijke naam	aantal waarnemingen	functie gebied
Gewone dwergvleermuis	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	100	foerageren
Ruige dwergvleermuis	<i>Pipistrellus nathusii</i>	13	foerageren & verblijfplaats
Laatvlieger	<i>Eptesicus serotinus</i>	9	foerageren
Rosse vleermuis	<i>Nyctalus noctula</i>	16	foerageren
Watervleermuis	<i>Myotis daubentonii</i>	2	foerageren

Enige honderden vleermuizen (meerdere soorten) kunnen in het gebied foeragerend aangetroffen worden. De vleermuizen vliegen vanuit kolonies in de Hertenkamp en het stedelijke gebied van Delft, maar ook vanuit omliggende gemeenten Pijnacker, Nootdorp en Delfgauw. De Nootdorpse plassen, delen van het Hertenkamp en de Grote Plas van de Delftse Hout worden intensief gebruikt.

De rosse vleermuizen foerageren met name boven de Grote Plas en de Bieslandse Bovenpolder. Dagelijks trekken ze vanuit hun vaste verblijfplaatsen in de Hertenkamp en het binnenduingebied van Den Haag en Wassenaar naar de Grote Plas.

De verlengde Korftlaan wordt frequent gebruikt door meerdere soorten vleermuizen en is in die zin potentieel van betekenis als jachtgebied voor vleermuizen. Dit geldt voor de watergangen en de drassige gebieden ter hoogte van de planlocatie.

Figuur 3. Waarnemingen vleermuizen in de Delftse Hout (BSR, 2007)

In 2008 is aanvullend onderzoek gedaan naar vleermuizen in Delft. Uit dit onderzoek blijkt dat in Delft een aantal belangrijke foerageergebieden aanwezig zijn. Veel vleermuizen foerageren in de Hertenkamp, de Nootdorpse Plassen en de Grote plas van de Delftse Hout. In onderstaande figuur 4 zijn met groen de

belangrijkste foerageerroutes weergegeven. De potentiële routes zijn in rood gestippeld. De gele cirkel indiceert waar er belangrijke foerageerplaatsen aanwezig zijn.

Figuur 4. Overzicht (potentiële) fourageerroutes en fourageerplaatsen (Mostert, 2008)

In 2012 is opnieuw onderzoek uitgevoerd naar het voorkomen van vleermuizen in Delft. Opvallend is dat met name aan de noordzijde van de Delftse Hout het aantal foeragerende vleermuizen sterk is toegenomen (figuur 5).

Figuur 5. Voorkomen van gewone dwergvleermuis (Mostert, 2013)

4.5 Grondgebonden zoogdieren

In het gebied zijn in 2007 drie verschillende muizensoorten waargenomen, de gewone bosspitsmuis, Rosse woelmuis en bosmuis (bsR, 2007). Ook is een nest van een dwergmuis gevonden.

Alle vastgestelde soorten vallen onder Tabel 1 soorten van de Flora- en faunawet. Uit andere onderzoeken blijkt dat ook de mol, egel, wezel, hermelijn, bunzing, vos, de dwergspitsmuis en huisspitsmuis, woelrat in het gebied voorkomen of kunnen voorkomen op basis van het aanwezige habitat (Waardenburg, 2005).

Uit gegevens van de NDFF zijn de volgende soorten waargenomen: Bosmuis, Bosspitsmuis, Huisspitsmuis, Konijn, Huismuis, Veldmuis, Rosse woelmuis, Bruine rat, Woelrat/molmuis, Egel, Gewone bosspitsmuis, Gewone- of Tweekleurige bosspitsmuis en Haas

4.6 Vogels

Uit monitoronderzoek van de Vogelwacht blijkt dat de volgende vogels met in totaal circa 110 broedgevallen aan het zuid-oostelijk deel van de Grote Plas broeden. Dit betreft onder andere fuut, wilde eend, Torenavalk, Fazant, Meerkoet, Houtduif, Holenduif, Halsbandparkiet, Grote Bonte Specht, Heggemus, Winterkoning, Roodborst, Merel, Zanglijster, Kleine Karekiet, Tuinfluiter, Zwartkop, Fitis, Tjiftjaf, Staartmees, Kookmees, Boomkruiper, Zwarte Kraai, Huismus en Ekster. In de polder broeden nog eens vele tientallen weidevogels als kievit, tureluur, Reiger, Bosuil en grutto.

Waarnemingen van vogels uit de NDFF:

Grote Karekiet, Zwarte Kraai, Boomvalk, Baltische Mantelmeeuw, Grote Canadese gans, Gele Kwikstaart, Grote Bonte Specht, Tjiftjaf, Blauwe Kiekendief, Waterral, Sneeuwvangs, Mandarijneend, Fitis, Koperwiek, Witte Kwikstaart, Bergeend, Zwarte Zwaan, Groene Specht, Brandgans, Kuifduiker, Tuinfluiter, Wespandief, Goudhaan, Roodkeelduiker, Velduil, Humes Bladkoning, Oeverloper, Kauw, Wilde Eend, Kuifeend, Aalscholver, Grote Gele Kwikstaart, Smient, Soepeend, Houtsnip, Rietgors, Gaai, IJsvogel, Oeverzwaluw, Kluut, Rode Wouw, Kleine Karekiet, Bosruiter, Pimpelmees, Sijs, Krooneend, Buizerd, Torenavalk, Huiszwaluw, Gierzwaluw, Spotvogel, Boomleeuwerik, Rosse Stekelstaart, Grauwe Vliegenvanger, Nijlgans, Bokje, Putter, Fazant, Kokmeeuw, Grauwe Gans, Bosrietzanger, Bladkoning, Braamsluiper, Tureluur, Bosuil, Kramsvogel, Slobeend, Tafeleend, Witgat, Zwartkopmeeuw, Staartmees, Dodaars, Kolgans, Sperwer, Krakeend, Knobbelswaan, Wintertaling, Zwarte Ruit, Winterkoning, Holenduif, Nonnetje, Boerenzwaluw, Merel, Zanglijster, Boomklever, Lepelaar, Kleine Mantelmeeuw, Vuurgoudhaan, Meerkoet, Houtduif, Stormmeeuw, Matkop, Ekster, Boomkruiper, Waterhoen, Visdief, Zomertortel, Parelduiker, Fuut, Roodborst, Zwartkop, Kneu, Zwarte Stern, Heggenmus, Tapuit, Soepgans, Kievit, Kleine Plevier, Blauwe Reiger, Koolmees, Ransuil, Ringmus, Eider, Drieteenmeeuw, Turkse Tortel, Grote Zee-eend, Havik, Ooievaar, Muskuseend, Zomertaling, Geelpootmeeuw, Kempmaan, Scholekster, Spreeuw, Appelvink, Vink, Halsbandparkiet, Watersnip, Veldleeuwerik, Zilvermeeuw, Grasmus, Koekoek, Keep, Huismus, Canadese Gans, Grutto

Speciale aandacht gaat uit naar de volgende soorten

RL: Bedreigd

Zwarte Stern, Tapuit, Watersnip, Grote Karekiet

RL: Ernstig Bedreigd

Velduil, Kempmaan

RL: Gevoelig

Blauwe Kiekendief, Gele Kwikstaart, Oeverloper, Grauwe Vliegenvanger, Spotvogel, Huiszwaluw, Tureluur, Kramsvogel, Boerenzwaluw, Kneu, Matkop, Ringmus, Grutto, Huismus, Veldleeuwerik

RL: Kwetsbaar

Slobeend, Wintertaling, Groene Specht, Boomvalk, Koekoek, Zomertaling, Ransuil, Zomertortel, Visdief

5. Effecten van de ingreep

De effecten van het voorgenomen plan zijn beoordeeld op zowel gebieds- als soortbeschermingsniveau.

5.1 Effecten op beschermde gebieden

5.1.1 Natuurbeschermingswet

Het plangebied ligt op ruime afstand van de meest dichtbij gelegen wettelijk beschermde gebieden als beschermd in de natuurbeschermingswet. Deze afstand is zodanig groot dat er geen verstoring te verwachten valt als gevolg van de uitbreiding van realisatie van de beide bouwwerken.

De voorgenomen ontwikkeling binnen het plangebied en de daarbij behorende uitvoerende werkzaamheden leiden niet tot significante effecten in het kader van de Natuurbeschermingswet.

5.1.2 Effecten op provinciale gebieden

De provinciale ecologische structuur ligt in de zone langs de tweemolentjes vaart. Dit gebied wordt gekenmerkt als trilveen met aanwezige flora. Er zijn geen effecten op de provinciale EHS.

5.1.3 Kerngebied vanuit gemeentelijk beleid

De locatie maakt onderdeel uit van het kerngebied Delftse Hout. De ontwikkeling is niet strijdig met het gemeentelijk beleid.

5.2 Effecten van ontwikkeling op beschermde soorten vanuit Flora en faunawet

5.2.1. Flora

Binnen de beoogde horeca bestemming komen geen beschermde planten voor. De ontwikkeling zal daarom geen negatief effect hebben op de gunstige instandhouding van beschermde plantensoorten.

5.2.2. Vissen

Voor deze ontwikkeling wordt geen water gedempt. Hierdoor zijn effecten op de beschermde soorten kleine modderkruiper en bittervoorn uitgesloten. De ontwikkeling zal ook geen negatief effect hebben op paaiplaatsen van vissen die gelegen zijn aan de zuid-west hoek van de Grote Plas. De gunstige staat van instandhouding van populaties komt hierdoor niet in het geding.

5.2.3. Amfibieën

De voorgenomen ingreep zal niet leiden tot verlies aan landhabitat van de gewone pad, kleine watersalamander, groene kikker (meerkikker, bastaardkikker) en bruine kikker.

5.2.4. Kleine zoogdieren

Het landhabitat is in meer of mindere mate geschikt voor muizensoorten als veldmuis, gewone bosspitsmuis, huisspitsmuis, dwergspitsmuis, rosse woelmuis en bosmuis. De dwergmuis komt met name voor in de ruigte langs de oevers aan de zuidrand van de Grote plas. Ook egel, wezel, bunzing en woelrat komen binnen het plangebied voor. De ruigtes en bosplantsoen aan de rand van de beoogde ontwikkeling bieden voor egel, wezel en bunzing een goede dekking. De realisatie van een bouwwerk dat via de bestemming mogelijk wordt gemaakt zal een effect hebben op grondgebonden zoogdieren. Er is geen effect op de gunstige instandhouding van grondgebonden zoogdiersoorten aangezien er genoeg biotoop en rustplaatsen overblijft. Wel dient gekeken te worden naar een goede inpassing.

5.2.5. Vleermuizen

Vleermuizen komen in grote getale in het gebied voor. Hierbij maken zij gebruik van het open water en foerageren ze voor een belangrijk deel aan de noord en zuid-west rand van de plas. De realisatie van een horecavoorziening binnen de bestemming horeca zal een effect hebben op het foeragegedrag van vleermuizen.

De ruige dwergvleermuis foerageert vooral langs en boven open water. De laatvlieger foerageert boven bosranden en rietvegetatie aan de zijde van de Korftlaan.

De watervleermuis foerageert boven de Grote plas en half open waterrijk gebied in de Bieslandse bovenpolder. De soort is sterk lichtgevoelig. Als de hoeveelheid verlichting toeneemt t.o.v. de huidige situatie, treedt een negatief effect op het foerageergebied van de watervleermuis.

De Rosse vleermuis neemt binnen de laatste jaren toe in de Delftse Hout met mogelijk zomerverblijfplaatsen in het gebied. In het algemeen foerageren Rosse vleermuizen in open gebieden zonder obstakels. De horecavoorziening kan een licht negatief effect hebben op het fourageergebied van de Rosse vleermuis.

5.2.6. Vogels

Het plangebied grenst direct aan het ecologische weidegebied in de “Bieslandse boven en benedenpolder” waarbij sterk ingezet is op het nemen van maatregelen in het kader van een natuurgerichte agrarische bedrijfsvoering. De genomen inrichtingsmaatregelen zijn juist bedoeld voor het aantrekken van water- en weidevogels als grutto, Kievit, tureluur en lepelaar die in de polder foerageren en daarbij tevens over de grote plas vliegen. De bebouwing passend binnen de bestemming horeca zal een gering effect hebben op het voorkomen van vogels. De activiteiten, gekoppeld aan de horecavoorziening, hebben mogelijk een groot effect op vogels.

5.2.7 Overige effecten

Verstoring bij aanleg

Bij aanleg treden diverse effecten op als trillingen, geluid, verstoring door mensen en verstoring van het landschap als gevolg van zware voertuigen. Naar verwachting is het effect hiervan op fauna te verwaarlozen indien voldaan wordt aan de algemene zorgplicht. Dit betekent onder meer dat werkzaamheden niet in de broedperiode van vogels mag worden uitgevoerd, dat gedurende de avond geen bouwlichten mogen worden toegepast.

Verstoring van licht

Verlichting is een kritische factor voor de invloed van een bestemmingsplan wijziging op voorkomende fauna. Vleermuizen mijden niet alleen daglicht, maar ook kunstmatige verlichting. Er is sprake van lichtverstoring als het normale gedrag en/of de ecologie van vleermuizen door de verlichting (negatief) wordt beïnvloed. De verstoring kan leiden tot een negatieve populatie-ontwikkeling. Verlichting kan verschillende delen van het leefgebied van vleermuizen beïnvloeden. Het effect van licht treedt met name op voor foerageerroutes en gebieden.

Vliegroutes: De meeste vleermuissoorten gebruiken lijnvormige structuren in het landschap, zoals bomenrijen, bosranden en waterwegen, als vliegroute tussen verblijfplaats en foerageergebied en tussen foerageergebieden. Een aaneengesloten netwerk van deze structuren is van essentieel belang voor het voortbestaan van populaties.

Verlichting kan een barrière vormen en ertoe leiden dat (delen van) vliegroutes minder in trek raken of in onbruik raken, en dat het gebruik ervan richting foerageergebieden wordt vertraagd. Dit kan leiden tot het gebruik van alternatieve vliegroutes, die vaak langer zijn en dus extra energie kosten. Daarnaast kunnen deze routes risico's met zich meebrengen, zoals een hoger predatierisico en meer blootstelling aan de elementen. Bovendien zijn geschikte alternatieve routes langs lijnvormige elementen niet altijd voorhanden. Delen van het landschap kunnen als gevolg van verlichting dan ook minder goed of zelfs onbereikbaar worden, met negatieve gevolgen voor de overlevingskans van populaties.

Foerageergebieden: Vele veldstudies geven aan dat veel vleermuissoorten kunstmatig verlichte delen van het landschap vermijden en zich grotendeels beperken tot gebiedsdelen waar verlichting ontbreekt. Dit geldt voor permanente verlichting, maar ook tijdelijke verlichting, zoals bij evenementen, kan vleermuizen (tijdelijk) verdrijven uit hun dagelijkse foerageergebieden.

Vleermuizen gebruiken in één nacht vaak meerdere foerageergebieden na elkaar. Als lichtverstoring juist optreedt tijdens de voedselpiek (afhankelijk van het moment van de nacht en het seizoen), is het negatieve effect het sterkst.

Naar verwachting pakt de invloed van verlichting op de soortensamenstelling als geheel negatief uit. De Gewone dwergvleermuis, Ruige dwergvleermuis, Laatvlieger en Rosse vleermuis jagen ook wel bij lampen, maar de langzamer vliegende soorten vleermuizen als Watervleermuis en Grootoorvleermuis

mijden verlichting en profiteren dus niet van de insectenconcentraties rond eventuele verlichting of lampen. Binnen deze groep bevinden zich juist minder algemene soorten waarbij aangemerkt moet worden dat er een kolonie watervleermuizen in de Delftse Hout aanwezig is.

Uit onderzoek is gebleken dat verlichting niet alleen insecten uit de directe omgeving aantrekt, maar dat de aantrekkende werking een veel groter bereik heeft. Het gevolg is dat dichtheid van insecten in de donkere delen van het landschap rondom de verlichting afnemen en dat de foerageermogelijkheden voor lichtmijdende soorten vleermuizen, kleiner worden. Dit verstoort de reproductie. In het gebied Delftse Hout geldt dan ook als uitgangspunt dat verlichting tot het minimum wordt beperkt.

Verstoring van geluid

Verstoring door geluid treedt met name op zoogdieren en broedvogels. Kortdurende verstoring kan leiden tot bijvoorbeeld schrik- en vluchtreacties. Wanneer de verstoring langdurig van aard is kunnen nesten en holen worden verlaten of wordt het door geluid beïnvloede gebied vermeden.

Naar verwachting zal een tijdelijk geluidseffect optreden in de aanleg fase welke verwaarloosbaar is.

Verstoring op langere termijn door geluid vanuit met name de horecavoorziening kan mogelijk leiden tot het verstoren van vogels en kleine zoogdieren. Over effecten van geluid op vleermuizen is nog weinig bekend.

Effect van aantrekkende werking en indirecte effecten

De realisatie van een horecavoorziening heeft een verkeers aantrekkende werking met negatieve effecten op amfibieën en kleine zoogdieren. Ondanks het feit dat soorten waarvoor de met name van belang is vallen onder een vrijstelling met betrekking tot ruimtelijke ingrepen geldt in dit geval dat in het kader van de zorgplicht mitigerende maatregelen getroffen moeten worden om de amfibieën, en met name de gewone pad, te beschermen. In het voorjaar zullen hiertoe mogelijk restricties worden gesteld worden aan de bereikbaarheid, afhankelijk van de trekbeweging van amfibieën op de rondweg rond de Grote Plas.

De bereikbaarheid van een horecavoorziening en reddingsbrigade zal eveneens in beeld moeten worden gebracht. Hierbij is het uitgangspunt dat bestaande beplanting behouden blijft.

6. Conclusies en aanbevelingen

Uit de resultaten van het natuurwaardeonderzoek naar een horecagelegenheid in combinatie met voorziening voor de reddingsbrigade kunnen de volgende conclusies worden getrokken.

Beschermde natuurgebieden

De bestemmingswijziging in horeca heeft geen negatief effect op beschermde natuurgebieden in het kader van de natuurbeschermingswet of de provinciale ecologische structuur.

De externe werking van de bestemmingsplanwijziging heeft, afhankelijk van de programmering, een gering negatief effect op het ecologische weidgebied maar zal geen effect hebben op de duurzame instandhouding van soorten.

Beschermde soorten

Binnen het bestemmingsplan wordt een horecavoorziening en reddingsbrigade mogelijk gemaakt. Voor de vleermuissoorten heeft een dergelijke voorziening een negatief effect op de foerageergedrag van vleermuizen.

Beschermde soorten

Binnen het plangebied komen beschermde soort. Door het nemen van gerichte maatregelen om de licht en geluidseffecten op fauna te minimaliseren, en het feit dat de beoogde locatie op enige afstand van de waterlijn is geprojecteerd, kan geconcludeerd worden dat de gunstige instandhouding van de beschermde soorten niet in het geding komen. Dit geldt ook voor externe effecten op de in het natuur- en recreatiegebied en de Bieslandse Bovenpolder voorkomende verblijf- en broedplaatsen van vogels en andere soorten.

De bestemmingsplanwijziging is niet strijdig met de Flora en faunawet en er hoeft geen verklaring van geen bedenkingen te worden aangevraagd voor vleermuizen, mits mitigerende maatregelen in de omgevingsvergunning worden opgenomen.

Voor de overig genoemde soorten geldt een algemene vrijstelling, indien de werkzaamheden te karakteriseren zijn als ruimtelijke ingreep. Geconcludeerd kan worden dat voor deze soorten ook geen ontheffing van de Flora en faunawet aangevraagd hoeft te worden.

Wel geldt de zorgplicht waaraan de initiatiefnemer zich altijd dient te houden.

Groenbeleid

De ontwikkeling is in overeenstemming met het groenbeleid. Vanuit het groenbeleid is dit gebied aangemerkt als kerngebied. Binnen het plangebied zijn de combikassen gesloopt en is de is de bestemming van de voormalige combikas gewijzigd van 'kwekerij' in 'recreatie'. Ook is het bebouwingpercentage aanzienlijk teruggebracht (van 100% naar 20%), waardoor het toegestane bebouwd oppervlak aanzienlijk wordt gereduceerd. De ontwikkeling wordt gecompenseerd vanuit de vergroening van de locatie combikas.

Literatuurlijst:

Ecologienota 2003-2015. Een groen netwerk, de groene aders van Delft. Gemeente Delft

Groennota 2012-2020. Gemeente Delft

Mostert, 2009. Samenvattend rapport vleermuissonderzoek Gemeente 2006-2009.

Mostert. 2013. Vleermuissonderzoek Delft, 2012

Vogelwacht, 2008. Inventarisatie broedvogels Delft en omgeving

bSR, 2007. Fauna Delft. Verkennende inventarisaties ten behoeve van wijziging bestemmingsplannen.

Waardenburg, 2005. Beoordeling beschermde soorten uitbreiding camping 't Delftse Hout.

Nationale Databank Flora en Fauna